Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kaheksas koda)

28. mai 2020 *

Apellatsioonkaebus – Üldkohtu kodukorra artikli 73 lõige 1 – Üldkohtu määrus, mille kohaselt on hagi ilmselgelt vastuvõetamatu omakäelise allkirja puudumise tõttu – Paberkandjal hagiavaldus koos autenditud e-allkirja väljatrükiga

Kohtuasjas C-309/19 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 15. aprillil 2019 esitatud apellatsioonkaebus,

Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos, asukoht Villarcayo (Hispaania), esindajad: *abogados* J. Azcárate Olano ja E. Almarza Nantes,

apellant,

teine menetlusosaline:

Euroopa Komisjon, esindajad: F. Castillo de la Torre ja I. Naglis,

kostja esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (kaheksas koda),

koosseisus: koja president L. S. Rossi, kohtunikud J. Malenovský (ettekandja) ja F. Biltgen,

kohtujurist: G. Hogan,

kohtusekretär: vanemametnik M. Ferreira,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

1 Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos (Burgose verikäkitootjate ühing, Hispaania) palub oma apellatsioonkaebuses tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 14. veebruari 2019. aasta määruse Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos *vs.* komisjon (T-709/18, ei avaldata, edaspidi „vaidlustatud

* Kohtumenetluse keel: hispaania.

kohtumäärus“, EU:T:2019:107), millega Üldkohus jättis ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata tema hagi, milles paluti tühistada komisjoni 29. augusti 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/1214, millega registreeritakse kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste registris nimetus [„Morcilla de Burgos“ (KGT)] (ELT 2018, L 224, lk 3, edaspidi „vaidlusalune määrus“).

Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtumäärus

2 Apellant esitas faksi teel hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 28. novembril 2018, paludes tühistada vaidlusaluse määruse, ning esitas kaks täiendavat nõuet.

3 Kuna see määrus avaldati *Euroopa Liidu Teatajas* 5. septembril 2018, möödus selle peale hagi esitamise tähtaeg 29. novembril 2018.

4 29. novembril 2018 saabus Üldkohtu kantseleisse paberkandjal hagiavaldus, millele olid lisatud mitmesugused allkirjad.

5 Üldkohus otsustas kodukorra artikli 126 alusel ilma menetlust jätkamata kohtuasi põhistatud määrusega lõpetada ja jätta hagi ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.

6 Vaidlustatud kohtumääruse punktides 10 ja 12 märkis Üldkohus kõigepealt, et kodukorra artikli 73 lõige 1 nägi kohtuasjas kohaldatavas redaktsioonis ette, et „menetlusdokumendi paberkandjal originaalile peab olema omakäeliselt alla kirjutanud poole esindaja või advokaat“, ning et vastavalt Euroopa Kohtu praktikale ei ole selle reegli järgimata jätmine puudus, mida saaks kõrvaldada. Seejärel märkis Üldkohus vaidlustatud kohtumääruse punktis 15, et paberkandjal hagiavaldust, mis sisaldas hagi põhiosa ja täiendavaid nõudeid, tuleb pidada üheksainsaks menetlusdokumendiks. Lõpuks leidis Üldkohus vaidlustatud kohtumääruse punktides 16 ja 17 koostoimes selle kohtumääruse punktiga 6, et kuna ükski sellele menetlusdokumendile antud allkiri ei ole omakäeline, vaid on skaneeritud, siis on hagi ilmselgelt vastuvõetamatu ja seda ei tule Euroopa Komisjonile kätte toimetada.

Poolte nõuded Euroopa Kohtus

7 Apellatsioonkaebuses palub apellant Euroopa Kohtul:

– tunnistada apellatsioonkaebus vastuvõetavaks;

– tühistada vaidlustatud kohtumäärus täies ulatuses;

– tunnistada Üldkohtusse esitatud hagi vastuvõetavaks ja tühistada vaidlusalune määrus, ning

– mõista kohtukulud välja komisjonilt.

8 Komisjon palub Euroopa Kohtul jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ja mõista kohtukulud välja apellandilt.

Apellatsioonkaebus

9 Apellant toob oma ainsas väites esile, et Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta leidis vaidlustatud kohtumääruses, et rikutud on kodukorra artiklis 73 sätestatud nõudeid, nagu neid on kohtupraktikas tõlgendatud. Ta väidab sisuliselt, et õigusnormi rikkumine seisneb selles, et Üldkohus moonutas

faktilisi asjaolusid, kuna ta leidis ekslikult, et hagiavaldus sisaldab skaneeritud allkirju, samas kui need allkirjad on tegelikult kvalifitseeritud e-allkirjad, mida tuleb samastada omakäeliste allkirjadega nimetatud artikli tähenduses.

10 Olgu märgitud, et vastavalt ELTL artikli 256 lõike 1 teisele lõigule ja Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 58 esimesele lõigule peab apellatsioonkaebus piirduma õigusküsimustega. Seega on ainult Üldkohtul pädevus tuvastada ja hinnata asjakohaseid fakte ning hinnata tõendeid. Välja arvatud juhul, kui esitatud tõendeid või fakte on moonutatud, ei ole kõnealuste faktide ja tõendite hindamine seega niisugune õigusküsimus, mis kuuluks Euroopa Kohtu poolt apellatsiooni korras läbivaatamisele (13. novembri 2019. aasta kohtuotsus Outsource Professional Services *vs*. EUIPO, C-528/18 P, ei avaldata, EU:C:2019:961, punkt 47 ja seal viidatud kohtupraktika).

11 Euroopa Kohus on sellega seoses juba otsustanud, et niisugune moonutamine peab olema toimiku materjalide põhjal ilmne, ilma et oleks vaja fakte ja tõendeid uuesti hinnata, ning apellant peab täpselt osutama tõenditele, mida Üldkohus on väidetavalt moonutanud, ja tooma välja hindamisvead, mis tema arvates on selle moonutamise põhjustanud (vt eelkõige 13. novembri 2019. aasta kohtuotsus Outsource Professional Services *vs*. EUIPO, C-528/18 P, ei avaldata, EU:C:2019:961, punkt 48 ja seal viidatud kohtupraktika).

12 Käesoleval juhul tuleb tõdeda, et hagiavalduse originaali viimasel leheküljel on mõlema allakirjutanud advokaadi omakäelisena näiv allkiri, millele on lisatud trükitud märkus „allkirjastatud digitaalselt [advokaadi nimi] nimel“, ja identimiskood, mis on seotud allakirjutanud advokaadi nimega, ning kvalifitseeritud e-allkirjade kasutamise kuupäev ja kellaaeg. Lisaks on hagiavalduse originaali lehekülgedel 25 ja 26 ka apellandi advokaatide omakäelisena näiv allkiri.

13 Mis puudutab esiteks omakäelisena näivaid allkirju hagiavalduse lehekülgedel 25 ja 26 ning viimasel leheküljel, siis hagiavalduse originaali füüsilisel uurimisel ilmneb, et tegemist on omakäeliste allkirjade skaneeritud kujutisega, mida apellant ei eita.

14 Teiseks, mis puudutab väidetavalt kvalifitseeritud e-allkirju hagiavalduse viimasel leheküljel, siis tuleb märkida, et sõltumata sellest, et apellandi advokaatidel on riiklikud sertifikaadid, mis võimaldavad neil niisuguseid allkirju kasutada, ei saa tulenevalt asjaolust, et hagiavalduse originaal on paberkandjal, mitte elektrooniline, allkirju puudutavaid andmeid, olgugi et need sisaldavad sõnu „allkirjastatud digitaalselt“, pidada elektroonilisteks andmeteks, vaid neid tuleb pidada lihtsalt samasuguseks trükitud märkuseks nagu mis tahes muu hagiavaldusele kantud märkus.

15 Kolmandaks, vastupidi sellele, mida väidab apellant, ei ole paberkandjal hagiavalduse originaalil kvalifitseeritud e-allkirju, vaid parimal juhul on üksnes tegemist apellandi advokaatide kvalifitseeritud e-allkirju kandva elektroonilise dokumendi väljatrükiga paberkandjale.

16 Käesoleva kohtuotsuse kolmest eelmisest punktist nähtub, et kui Üldkohus kontrollis Üldkohtu kodukorra (käesolevas asjas kohaldatavas redaktsioonis) artikli 73 lõike 1 alusel, kas hagiavalduse originaalil on omakäelised allkirjad, võis ta võtta arvesse üksnes hagiavalduse lehekülgedel 25 ja 26 ning viimasel leheküljel olevaid omakäelisena näivaid allkirju, mis käesoleva kohtuotsuse punktist 13 nähtuvalt on skaneeritud allkirjad. Neil asjaoludel ei saa Üldkohtule ette heita, et ta moonutas faktilisi asjaolusid, kui ta leidis vaidlustatud kohtumääruse punktis 6, et hagiavaldus ei sisalda apellandi esindajate omakäelisi allkirju, vaid üksnes skaneeritud allkirju.

17 Kuna hagiavalduse originaalil ei saa olla kvalifitseeritud e-allkirju, siis ei ole vaja analüüsida apellandi argumenti, mis tugineb selliste allkirjade samastamisele omakäeliste allkirjadega.

18 Kuna kõik allkirjad paberkandjal hagiavaldusel tuleb seega kvalifitseerida skaneeritud allkirjadeks ja apellant ei eita vaidlustatud kohtumääruse punktides 10–16 esitatud Üldkohtu arutluskäigu asjakohasust seoses nende allkirjadega, siis tuleb tagasi lükata apellandi väide, et Üldkohus on faktiliste asjaolude moonutamise tõttu rikkunud õigusnormi.

19 Kõigepealt, mis puudutab apellandi argumenti, et tema advokaadid järgisid hagiavalduse esitamisel juhiseid, mis Üldkohtu kantselei neile telefoni teel andis, siis piisab, kui märkida, et apellant ei väida, et kohtukantselei oleks andnud tema advokaatidele korralduse saata kolmes eksemplaris paberkandjal originaal, millel oleksid vaid skaneeritud allkirjad ja kvalifitseeritud e-allkirjade väljatrükk, ning et kohtukantselei oleks seda tehes advokaate eksitanud.

20 Mis puudutab seejärel argumenti, et omakäelise allkirja nõue tunnistati pärast Üldkohtu kodukorra uue redaktsiooni jõustumist kehtetuks alates 1. detsembrist 2018 ehk ainult kaks päeva pärast hagi esitamise tähtaja möödumist, siis piisab, kui märkida, et apellant ei vaidle vastu sellele, et kodukorra kohaldatav redaktsioon oli tõepoolest see, mis kehtis enne 1. detsembri 2018. aasta redaktsiooni.

21 Viimasena, mis puudutab apellandi tuginemist leebema karistusnormi tagasiulatuva kohaldamise põhimõttele, siis tuleb märkida, et lisaks asjaolule, et käesolev vaidlus ei kuulu karistusõiguse valdkonda, ei ole vaidlustatud kohtumääruses Üldkohtu poolt hagiavalduse vastuvõetamatuks tunnistamine apellandile määratud „karistus“, vaid lihtsalt selle tagajärg, et apellant ei järginud Üldkohtu kodukorras sätestatud menetlusnormi.

22 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb apellandi ainus väide tagasi lükata ja jätta seetõttu apellatsioonkaebus rahuldamata.

Kohtukulud

23 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 184 lõige 2 näeb ette, et kui apellatsioonkaebus on põhjendamatu, siis otsustab Euroopa Kohus kohtukulude jaotuse. Vastavalt kodukorra artikli 138 lõikele 1, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste lahendamisel, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.

24 Kuna komisjon on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja apellant on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud välja mõista apellandilt.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kaheksas koda) otsustab:

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Asociación de fabricantes de morcilla de Burgoselt.

Allkirjad